

dre hensigtsmæssig Linie, blive staaende, men endnu mindre, at der er Marsag til at overføre Begunstigelsen paa den nu foreslaaede Linie, eftersom det — foruden alt hvad der for Øvrigt taler imod at forlænge Selskabets Uopsigelighed — maa antages, at en Jernbane fra Frederiksberg til Frederiksfund, der vil gaa igennem en tætbefolket Egn i Hovedstadens umiddelbare Nærhed, meget snart vil give et passende Udbytte. Den Fordel, der vilde blive det sjællandske Jernbaneselskab til Del ved at faae sin Uopsigelighed forlænget med 4 Aar, vilde derfor være usforholdsmæssig større end det Offer, Selskabet paatog sig ved Anlæget af den omhandlede Bane. For det Tilfælde, at det sjællandske Jernbaneselskab imidlertid ikke skulde ville paatage sig Anlægget af en Jernbane til Frederiksfund, naar det ikke vil forlængelse af sin Uopsigelighed, vil det efter Mindretallets Mening være urigtigt at aftære Muligheden af en saadan Bane kan blive anlagt af Andre umiddelbart fra Kjøbenhavn, og da dette ikke ret vel kan tentes ad nogen anden Vej end den tidligere Jernbandedæmning, foreslaar Mindretallet at gjøre dennes Benyttelse til Havnbanen afhængig af, at det sjællandske Jernbaneselskab forpligter sig til at skaffe Frederiksfund en Jernbane. I Forbindelse dermed foreslaar Mindretallet at optage i § 1 en Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele det sjællandske Jernbaneselskab Koncession paa en Jernbane fra et Punkt paa den nord- eller vestsjællandske Jernbane til Frederiksfund", efter som der, saafremt Mindretallet forslag om at lade § 9 udgaa vedtages, vilde mangle udtryffeligt Bemyndigelse til at give Koncession paa en Jernbane fra Frederiksberg til Frederiksfund.

Flertallet (Bagger, Bille, Frederiksen, Det. Hansen, P. Nielsen og P. Pedersen) deler ikke Mindretallets Forventning om, at en Frederiksfundbane i en nær Fremtid vil være et rentabelt Foretagende, og tror ikke, at der er rimelig Udsetning til, at en saadan Bane, udgaende umiddelbart fra Kjøbenhavn, vil kunne ventes anlagt. Men navnlig kan Flertallet ikke anse det for rigtigt, om man nu vilde forandre eller tilbagetage de Bestemmelser i Loven af 23de Mai 1873, ved hvilke man, med særligt Henblik til, at Frederiksfunds-Eggen og Horns Herred gjentagende tidligere er blevet stiftet i sine Forventninger om Jernbaneforbindelse med Hovedstaden, har givet nævnte Egne en bestemt Udsetning til ved det sjællandske Jernbaneselskab at erholde en saadan Jernbaneforbindelse. Naar det nu, ifølge de siden Lov 23de Mai 1873 anstillede Undersøgelser, maa erkendes, at Frederiksberg Station ubetinget afgiver det helbigste Udgangspunkt for en Bane til Frederiksfund, ser Flertallet ingen Grund til at modsejtte sig den i Lovforslagets § 9 indeholdte Bestemmelse om, at der paa de i Loven af 23de Mai 1873 indeholdte Bilklaar kan gives Koncession paa en Frederiksfunds-

bane, der udgaar fra Frederiksberg i Stedet for, som i nævnte Lov forudsat, fra et Punkt paa Nordbanen s. Ex. ved Kjøbenhavns Nørrebro. — Under ingen Omstændigheder tror Flertallet, det vilde kunne forsvares at lægge muligen uovervindelige Vanskeligheder i Veien for Opnaaelsen af den, ogsaa efter Mindretallets Opfattelse, for hele den sjællandske Varettaft saa særdeles heldige Forbindelse med Kjøbenhavns Havn ved et Spor fra Vigerslev ad den tidligere Jernbandedæmning. Flertallet maa derfor bestemt fravaade at gjøre dennes Benyttelse til Havnbanen afhængig af, at det sjællandske Jernbaneselskab forpligter sig til at skaffe Frederiksfund en Jernbane.

Udvalgets fleste Medlemmer finde sig foranledigede til at udtale, at de anse det for ønskeligt, at en Jernbane til Frederiksfund i alle Tilfælde helst bør føres over Slangstrup, men man har dog ikke ment at burde opstille dette som en ufravigelig Betingelse.

Naar det i § 3 er foreslaaet, at samtlige Omkostninger ved Expropriationen til de i § 1 nævnte Anlæg skulde udredes af Koncessionshaveren, saa finder Flertallet, at Billighed taler for, at Kjøbenhavns Kommune, der i særlig Grad vil have Fordelen af den foreslaaede Jernbane og det eventuelle Spor fra Østport til Loldboden, medens disse Anlæg ikke kunne ventes at ville forrente sig for det sjællandske Jernbaneselskab, yder et Bidrag til samme i Lighed med, hvad der er paalagt adskillige andre Kjøbstæder som Betingelse for at faae Spor til deres Havne. Et saadant Bidrag vilde passende kunne udredes uden den Form, at Kommunen uden Vederlag afgiver den paa Kommunens Grund liggende Del af den gamle Jernbandedæmning, som den i sin Tid har faaet overdraget gratis (den paa Amtets Grund liggende Del af samme overlades uden Vederlag af Staten), og ligeledes uden Vederlag afgiver de øvrige til de nævnte Anlæg fornødne Grunde, som eies af Kommunen, dog kun forsaavidt disse Grunde skulde anvendes til selve Sporet, ikke til Bygninger, Oplagsplads og andre Anlæg, som maatte blive fatte i Forbindelse med Havnbanen. Udvalget, med Undtagelse af Bille, stiller derfor Forslag om at gjøre Koncessionen til de nævnte Anlæg afhængig af, at Kjøbenhavns Kommune indvilger hert.

Naar det i samme Paragraf hedder, at Omkostningerne ved Statstilsynet med Banernes Udførelse og Drift udredes af Koncessionshaveren, finder Udvalget det rigtigere at foreskrive, at disse Udgifter erstattes Statskassen af Koncessionshaveren, saaledes at denne ikke har Noget at gjøre med nogen umiddelbar Betaling til de Personer, som Statstilsynet overdrages.

Ændringsforslagene til § 5 ere dels en Følge af de til § 1 foreslaaede Tilføjelser, dels gaa de ud paa udtryffeligt at fastslaa, at Statsgarantien kun maa omfatte den til Anlægene bevislig anvendte Kapital (herunder Rentetab i